

Sygn. akt III Ca 1596/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia Sądu Okręgowego Leszek Dąbek

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 13 maja 2021 r. w Gliwicach

sprawy z powództwa A. S.

przeciwko P. D. (poprzednio B.)

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 18 września 2019 r., sygn. akt I C 526/17

uchyla zaskarżony wyrok w punkcie 1, 3 i 4 i w tym zakresie przekazuję sprawę Sądowi Rejonowemu w Gliwicach do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięci o kosztach postępowania odwoławczego.

SSO Leszek Dąbek

Sygn. akt III Ca 1596/19

UZASADNIENIE

Powód A. S. zażądał zasądzenia od pozwanej P. B. kwoty 10.000zł z ustawowymi odsetkami za od dnia 12 11 2015r. do dnia 31 12 2015r. i z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 1 01 2016r. oraz kosztów procesu.

Uzasadniając żądanie twierdził, że pozwana nie wywiązała się należycie z zawartej przez strony umowy naprawy samochodu powoda, w konsekwencji czego skutecznie odstąpił on od umowy i „przysługuje mu prawo do dochodzenia spełnionego świadczenia. to jest w łącznej wysokości 10.000zł”. Niezależnie od tego podnosił, że podstawy prawnej dochodzonego świadczenia można także upatrywać w regulacjach: art. 410 § 2 k.c. i art. 471 k.c.

Pozwana P. D. (poprzednio B.) wносиła o oddalenie powództwa i zasądzenie naje rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Zarzuciła, że wywiązała się w sposób prawidłowy z łączącej strony umowy. Podnosiła, że przez cały czas naprawy samochodu, powód był przez nią na bieżąco informowany o realizacji usługi i konsultowano z nim jej przebieg, a po jej zakończeniu powód odebrał samochód sprawny technicznie i przyjął naprawę be zastrzeżeń.

Sąd Rejonowy w Gliwicach w wyroku z dnia 18 09 2019r. zasądził od pozwanej na rzez powoda kwotę 10.000zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 7 07 2017r., oddalił powództwo w pozostałej części i orzekł o kosztach procesu oraz o nieuiszczonych kosztach sądowych.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach wyroku przywołał regulację art. 471 k.c. i art. 474 k.c. Dokonał oceny prawnej ustalonego stanu faktycznego i w jej konkluzji stwierdził, że wadliwie wykonana przez pracowników pozwanej usługa doprowadziła do wyrządzenia szkody w pojeździe powoda, który nie nadawał się do użytkowania zgodnie z jego przeznaczeniem, a zakres jego uszkodzeń obejmował również elementy, które prawidłowo działały przed naprawą (instalacja gazowa), lakier samochodu był w dwóch miejscach trwale uszkodzony. Po zakończeniu naprawy samochód nie przeszedł badań technicznych i nie został dopuszczony do ruchu. W tej sytuacji szkodą jest wynagrodzenie, które powód uiszczył za wykonaną usługę, co w zakresie żądania głównego czyni powództwo w pełni uzasadnionym. O odsetkach za późnienie w spełnieniu zasądzonego świadczenia, orzekał stosując regulację art. 481 § 1 i 2 k.c. w związku z art. 482 § 1 k.c. i art. 455 k.c. zasadzając je od dnia następnego po doręczeniu

odpisu pozwu, a o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych odpowiednio w oparciu o regulację; art. 100 zd. 2 k.p.c. i art. 113 ust 1 u.o.k.s., obciążając nimi w całości pozwaną.

Orzeczenie zaskarżyła pozwana P. D. (poprzednio B.) w części uwzględniającej powództwo oraz orzekającej o kosztach procesu i nieuiszczonych kosztach sądowych. Wnosiła o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania oraz zasądzenie na jej rzecz od powódki zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zarzucał, że przy ferowaniu zaskarżonego wyroku naruszono wskazane w apelacji przepisy prawa materialnego i procesowego, w sposób w niej podany.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powód wnosząc pozew oparł jego żądania przede wszystkim na twierdzeniu, iż na skutek nienależytego wywiązania się przez pozwaną ze zawartej przez strony umowy, skutecznie odstąpił od umowy, w konsekwencji czego pozwana zobowiązana jest zwrócić mu uiszczoną jej przez niego kwotę 10.000zł i dopiero alternatywnie wskazywał jako podstawy prawne dochodzonych świadczeń regulację art. 410 § 2 k.c. i art. 471 k.c.

W sposób jednoznaczny wyznaczało to jego kognicję (art. 321 § 1 k.p.c.) i pierwszej kolejności obligowało go do rozpoznania sprawy, a następnie przy orzekaniu do dokonania oceny prawnej w kontekście twierdzeń pozwu o skutecznym odstąpieniu przez powoda od łączącej strony umowy.

Ma to istotne znaczenie nie tylko dla samej oceny zasadności powództwa, ale także dla oceny rodzaju, a w konsekwencji tego także zakresu przynależnych powodowi roszczeń (w przypadku: skutecznego odstąpienia od umowy - zwrotu przez pozwaną dokonanych na jej rzecz przez powoda świadczeń; uznaniu świadczeń powoda za nienależne - obowiązku zwrotu świadczeń; odpowiedzialności kontraktowej zapłaty odszkodowania).

Sąd pierwszej instancji z tego obowiązku się nie wywiązał.

Powoduje to, że istota sprawy - w rozumieniu art. 386 § 4 k.p.c. - nie została rozpoznana, a to z mocy zawartej w nim regulacji prowadziło do uchylenia wyroku w jego zaskarżonej części i przekazania w tym zakresie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Niezależnie od tego umknęło uwadze Sądu Rejonowego, że z materiału sprawy wynika (z zeznań świadka P. K., k. 53 akt), że zgodnie z poczynionymi z powodem uzgodnieniami w samochodzie powoda miał zostać wymieniony silnik.

Okoliczność ta ma istotne znaczenie dla ustalenia zakresu ewentualnej szkody powoda, co nakładało na Sąd Rejonowy poczynienia w tym zakresie ustaleń faktycznych, czego nie uczyniono, co dodatkowo czyniło koniecznym uchylenia wyroku w jego zaskarżonej części i przekazania w tym zakresie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Podsumowując zaskarżony wyrok jest wadliwy i dlatego apelację

uwzględniono orzekając jak sentencji w oparciu o regulację art. 386 § 4 k.p.c.

Sąd Rejonowy rozpoznając ponownie sprawę uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i w pierwszej kolejności rozpozna sprawę w kontekście istnienia podstaw do przyjęcia, że powód skutecznie odstąpił od umowy (roszczenie najdalej idące) i w tym celu rozważy potrzebę uzupełnienia materiału dowodowego.

W przypadku, gdyby uznał, że nie doszło do skutecznego odstąpienia przez powoda od umowy rozpozna sprawę w kontekście pozostałych przywołanych w pozwie roszczeń i w tym celu między innymi podejmie działania w celu wyjaśnienia, czy w samochodzie powoda wymieniono silnik, a jeżeli tak to kto poniósł koszty tej wymiany.

Orzekając ponownie w sprawie przeprowadzi prawidłową analizę zebranego w sprawie materiału dowodowego, uwzględni zawartą powyżej ocenę prawną i da jej wyraz w treści uzasadnienia orzeczenia.

SSO Leszek Dąbek